

РЕШЕНИЕ

№ 22200

гр. София, 27.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 09.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев

Пенка Велинова

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **373** по описа за **2025** година докладвано от съдия Ралица Романова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК,) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), чрез процесуалния си представител юрк. Д., срещу Решение № 5174 от 27.11.2024 г., постановено по АНД № 5877/2024 г. по описа на Софийски районен съд, 93-ти състав, с което е отменен Електронен фиш (ЕФ) № [ЕГН] за налагане на глоба за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата на Агенция пътна инфраструктура, с който на Транспортер ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от Е. Л. Л., е наложено административно наказание “имуществена санкция” в размер на 2 500 (две хиляди и петстотин) лева за административно нарушение по на чл. 102, ал. 2 от Закона за движение по пътищата, на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, вр. ал. 3, вр. чл.179, ал. 3б от Закона за движение по пътищата.

Касаторът изразява несъгласие с изводите на районния съд, като излага мотиви за неправилност. Изразява искане за отмяна на решението на Софийски районен съд, съответно да бъде потвърден оспорения ЕФ, като правилен, обоснован и законосъобразен.

В съдебно заседание, редовно призван, касаторът се представлява от юрк. Д., който поддържа жалбата, по изложените в същата основания.

Ответникът - Транспортер ЕООД, ЕИК[ЕИК], чрез пълномощника си адв. Б., в писмено становище излага доводи за неоснователност на касационната жалба, поради което изразява искане решението да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно. Претендира

разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, VII-ми касационен състав на Административен съд София - град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

Приетата от Софийския районен съд фактическа обстановка се подкрепя от събраните по делото писмени доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК. Установено е, че Транспортер ЕООД, ЕИК[ЕИК] е собственик на пътно превозно средство – товарен автомобил М. 19.320 Ф ФНЛЛЦ, с рег. [рег.номер на МПС], с технически допустима максимална маса 18000, брой оси 2, Екологична категория ЕВРО 0, без ремарке.

На 13.09.2023 г. в 16:14 ч. описаното ППС се движило по път А – 6, км. 60+705 с посока намаляващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото пътно превозно средство изцяло не е била заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, тъй като за посоченото ППС няма валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването. Нарушението е било установено (заснето) с техническо устройство № 10192, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, намиращо се на път А 6 км. 60 + 705. Съставен е Електронен фиш № [ЕГН] от 13.09.2023 г. за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“ при МРРБ, с който на Транспортер ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: област С., [община], [населено място], район П., [улица], на основание чл. 187а, ал.2, т.3 вр. чл. 179, ал. 3б от Закона за движение по пътищата е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 2 500 лева за нарушение по чл. 102, ал. 2 от Закона за движение по пътищата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, VII-ми касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, намира следното от фактическа страна:

За да отмени оспорения ЕФ съставът на Софийски районен съд е приел, че са налице съществени нарушения при издаването му, тъй като съгласно чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП (в редакцията на разпоредбата, относима към датата на извършване на нарушението – ДВ, бр. 105/2018 г.) не е предвидена възможност да се издава електронен фиш за нарушения от категорията на посоченото, а именно за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, а единствено за такива по чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, които са различни като предмет и субект на деянието. Приел е също, че в случая отговорността е следвало да бъде ангажирана по общия ред - със съставяне на акт за установяване на административно нарушение (АУАН) и наказателно постановление (НП) по реда на чл. 189е и следващи от ЗДвП.

Този извод е правилен.

Отговорността на дружеството е ангажирана за нарушение на чл. 102, ал. 2 вр. чл. 187, ал. 2, т. 3 във вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, който предвижда наказание за собственик на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата.

Според чл. 102, ал. 2 от ЗДвП, собственикът е длъжен да не допуска движението на пътно

превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за пътното превозно средство не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от ЗП според категорията на пътното превозно средство. С разпоредбата на чл. 179, ал. 3б от ЗДвП е предвидена санкция за собственик на пътното превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от ЗП, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП. Съгласно чл. 187а от ЗДвП при установяване на нарушения по чл. 179, ал. 3-3б в отсъствие на нарушителя - каквото е процесното, се счита, че пътното превозното средство е управлявано от собственика му. В ал. 2 е посочено, че когато собственик на ППС е юридическо лице, за допуснатото движение на ППС без да са изпълнени задълженията по установяване размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от ЗП, на него се налага имуществена санкция по т. 3 от същата алинея в размер на 2500 лв., каквато санкция е наложена и в случая.

За случаи на административни нарушения, установени и заснети с техническо средство или система, в отсъствие на контролен орган и нарушител, когато това е предвидено в закон, овластените контролни органи могат да налагат глоби в размер над необжалваемия минимум по ал. 2, за което се издава електронен фиш (чл. 39, ал. 4 от ЗАНН). Следователно, за да бъде издаден електронен фиш за процесното нарушение на нормата на чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, това трябва да е предвидено в закон. В чл. 189ж, ал. 1, изр. първо от ЗДвП, е предвидено, че при нарушение по чл. 179, ал. 3, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. С посочената разпоредба не е предвидена възможност за издаване на електронен фиш за процесното нарушение. Липсва и друга законова норма, която изрично да предвижда тази възможност, поради което в случая е следвало да бъде съставен АУАН, а в последствие да бъде издадено НП, а не да се издава електронен фиш. За да се приеме, че такава възможност е предвидена с чл. 189ж, ал. 7 от ЗДвП, съгласно който по отношение на електронния фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б се прилагат разпоредбите на чл. 189, ал. 10, следва по тълкувателен път да се изведе възможност за съставяне на електронен фиш, което е недопустимо при ангажиране на административно-наказателната отговорност на дадено лице. Изложеното се отнася и за разпоредбите на чл. 167а, ал. 4 от ЗДвП, чл. 187а, ал. 4 от ЗДвП, чл. 167а, ал. 2, т. 8 от ЗДвП, тъй като с тези норми изрично не е предвидено издаването на електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП и не се конкретизира електронния фиш и АУАН за кое от нарушенията се отнасят.

Изложеното до тук сочи, че в случая липсва изрична законова разпоредба предвиждаща възможността да бъде съставен електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП. Тъй като се касае за административно наказателна дейност не е възможно чрез разширително тълкуване на нормата на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП да се приеме, че тя се отнася и до нарушенията по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП. Липсата на изрична законова разпоредба, предвиждаща възможност за съставяне на ЕФ за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП изключва възможността за съставяне на ЕФ за този вид административни нарушения. Като е издал процесния ЕФ, административнонаказващият орган е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила достатъчно за да обоснове отмяна на електронния фиш.

В горния смисъл е и практиката на АССГ / Решение № 5561 от 17.05.2024 г., постановено по КНАХД № 2845/2024 г.; Решение № 5147 от 15.05.2024 г., постановено по КНАХД № 2789/2024 г.; Решение № 3055 от 09.05.2024 г., постановено по КНАХД № 1763/2024 г. и др./

Доколкото в настоящия случай са налице основания за отмяна на процесният ЕФ от процесуално естество, не следва да е обсъждат въпросите, предмет на дело С-61/2023 г. на СЕС, които са

относими към материалната законосъобразност на ЕФ.

Предвид гореизложеното касационната инстанция приема, че решението на СРС е постановено в съответствие с приложимия закон и при спазване на процесуалните правила, поради което не са налице касационни основания по чл. 348 НПК за неговата отмяна.

При този изход на спора, основателно и доказано е искането на ответника за присъждане на разноски в размер на 550 лева, представляващи договорено и платено адвокатско възнаграждение в производството пред касационната инстанция.

По гореизложените съображения и на основание чл. 221, ал.2 от Административнопроцесуалния кодекс, Административен съд – София град, VII-ми касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5174 от 27.11.2024 г., постановено по АНД № 5877/2024 г. по описа на Софийски районен съд, 93-ти състав.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на Транспортер ЕООД, ЕИК[ЕИК], сумата в размер на 550 (петстотин и петдесет) лева, представляваща разноски в производството за адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: